

вулът е написанъ на коженъ листъ (пергаментъ) и писмoto засема 111 см. дължина и 21 см. широчина. Главнитъ букви сѫ червени. Подъ подписа на царя, на снопче копринени нишки виси златенъ печатъ съ образа и името на царь Ив. Шишманъ. Този хрисовулъ е единственото писмо отъ български царь, който се пази у насъ — другитъ, които сѫ намѣрени до днесъ, се намиратъ въ чужбина.

Заслугите на манастиря за българския народъ сѫ голѣми. Отдалечень отъ голѣмите пътища и селища, той пазилъ презъ всичкото време на робството своята славянска служба и спомените за българското свѣтло минало. Презъ време на най-тежката неволя той билъ едничкото място, где могли да се събератъ българи отъ всички краища на нашата земя, да изкажатъ своите болки и да се утешатъ съ вѣра въ Рилския закрилникъ на българския народъ. Отъ неговите килии се прѣскали изъ българско множество духовници (таксидиоти), които поучавали народа на роденъ езикъ и, разправяйки за светеца, спомняли за Бориса, Симеона, Петра и други български царе. Отъ тѣхъ излѣзълъ и прочутиятъ български учителъ Неофитъ Рилски. Днесъ манастирътъ се радва на особена почитъ и внимание. Неговите величествени постройки и художествени ценности на вѣки ще привличатъ всички български сърдца. Защото тѣ сѫ най-голѣмиятъ вещественъ паметникъ на най-великата епоха въ историята на нашия народъ — Възраждането.